

**UCHWAŁA NR 166.XXIII.2016
RADY MIEJSKIEJ JELENIEJ GÓRY**

z dnia 19 lutego 2016 r.

w sprawie odmowy zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Na podstawie art. 24 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2015 r. poz. 139 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2015 r. poz. 1515 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Odmawia się zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie Jeleniej Góry, określone we wniosku Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji "Wodnik" Spółka z o.o. w Jeleniej Górze, na okres od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 28 lutego 2017 roku.

§ 2. Szczegółowe uzasadnienie odmowy zatwierdzenia taryf stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Jeleniej Góry.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Leszek Wrotniewski

Uzasadnienie

Zgodnie z Art. 24 ust 5 Ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków (Dz.U. poz.139 z 2015r - tekst jednolity) ustawodawca wprowadził upoważnienie ustawowe uprawniające radę gminy do podjęcia uchwały o odmowie zatwierdzenia taryf, jeśli została ona sporządzona niezgodnie z przepisami.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 27 maja 2008 r., sygn. akt II OSK 279/08, wskazał, że "rada gminy ma kompetencje do oceny przedstawionych taryf z punktu widzenia sporządzenia zgodnie z przepisami prawa." W tym orzeczeniu Naczelny Sąd Administracyjny wskazał także, że "ocena zgodności z przepisami prawa przeprowadzona jest na podstawie przepisów Rozdziału 4 tej ustawy zatytułowanego "Zasady ustalania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków." Zatem, weryfikacja taryf przez komisję powołaną przez wójta do zbadania zgodności taryf z przepisami prawa oraz weryfikacji kosztów o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1 ustawy pod względem celowości nie zwalnia Rady od obowiązku ponownej analizy stanu faktycznego sprawy i odniesienia jej do przepisów prawa regulujących problematykę ustalania taryf za dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków.

Wobec sentencji powyższego wyroku Rada Miejska ma obowiązek dokonać szczegółowej analizy przedstawionego wniosku taryfowego w oparciu o Rozdział 4 przywołanej wcześniej ustawy oraz na podstawie Rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006r. Rada Miejska winna dokonać powyższej analizy m.in. w celu ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat.

Ponadto w wyroku z dnia 15 grudnia 2010 r. Naczelnego Sądu Administracyjnego sygn. akt II OSK 2136/10 o odmowie zatwierdzenia taryf, Rada Miasta musi poddać analizie zarówno, jak wywiódł NSA poziom marży, jak i poziom kosztów, gdyż poziom marży jest kształtowany przez realizację przychodów jak i ponoszonych kosztów. Zatem Rada nie może uchylić się od analizy niezbędnych i uzasadnionych kosztów działalności Spółki.

Przesłanką do wykonania powyższej analizy jest zaproponowany wzrost cen zawartych w Taryfie tj. dla wody dla gospodarstw domowych o 13,89% a za ścieki 19,96%, co jest szczególnie niepokojące w odniesieniu do wskaźnika dynamiki wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w 2016r. tj.1,7% zawartego w Założeniach Projektu Budżetu Państwa na Rok 2016.

Szczególne wątpliwości budzi wysoki wzrost kosztów pośrednich (tj. koszty wydziałowe i działalności pomocniczej, koszty zarządu, koszty ogólnozakładowe) o ok. 426.000zł tj. o 4,91% względem roku obrachunkowego poprzedzającego wprowadzenie nowych taryf. Trudne jest to do wytłumaczenia, zwłaszcza w porównaniu do wzrostu wskaźników cenotwórczych zawartych w Założeniach Projektu Budżetu Państwa na Rok 2016, które wahają się od 1,7 do 3,8%.

Przedłożony wniosek ponadto jest niezgodny z załącznikiem Rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006r, gdyż jest złożony na niewłaściwym druku.

W piśmie z dnia 23-12-2015 Wodnik dokonał korekt we wniosku określając je jako oczywiste omyłki pisarskie i błędy we wniosku taryfowym z dnia 21-12-2015.

Zgodnie z definicją oczywistej omyłki – jest to bezsporna, niezamierzona, często drobna, ale istotna pomyłka w dokumencie (np. literówka w nazwisku), która zazwyczaj może być sprostowana na drodze uproszczonej. Przez oczywistą omyłkę pisarską należy rozumieć widocznie mylną pisownię wyrazu, ewidentny błąd gramatyczny, niezamierzone opuszczenie wyrazu lub jego części itp.

W związku z tym zmiana wielkości m.in. z 182,23% na 184,73% czy 1.046 tys. zł na 1.060 tys. zł nie są omyłkami pisarskimi, tak jak wymiana wartości w prawie całej kolumnie Tabeli C nie jest drobnym oczywistym błędem. Powyższe ewidentnie świadczy o dokonaniu korekty taryf lub błędów po złożeniu wniosku, może też świadczyć o nierzetelnym jej przygotowaniu i możliwości wystąpienia większej ilości takich błędów, które mogą powodować nadmierny wzrost cen i usług świadczonych przez przedsiębiorstwo.

Obowiązujące akty prawne nie przewidują takiego trybu korygowania złożonego już wniosku.

Spółka Wodnik zakłada w kolejnych latach stały poziom kosztów remontów bieżących, co wydaje się stać w sprzeczności z przeprowadzonymi w ostatnich latach wielkimi projektami modernizacyjnymi i poprawą stanu technicznego sieci. W kosztach remontów zawarto ponadto dwa duże remonty celowe po ok. 1.000.000zł każdy, których wykonanie w 2016r nie jest niezbędne (wyjaśniali to na Komisji Budżetu i Finansów przedstawiciele Wodnika). Obniżenie tych kosztów o kwotę 2.000.000zł złagodziłoby niewątpliwie koszty społeczne wprowadzonej podwyżki i zmniejszyłoby obciążenie odbiorców usług przed tak znaczącym wzrostem cen i stawek opłat.

Ceny wody dla wszystkich odbiorców są o ok. 50% wyższe od ceny hurtowej, co jest szczególnie niezrozumiałe w kontekście uzasadnienia wzrostu poziomu cen dla większych odbiorców. Jeżeli opłata abonamentowa odzwierciedla głównie koszty odczytu i wystawienia faktury, to nie uzasadnia to 50% różnicy. Jakie koszty się na nią składają, którymi nie jest obciążona sprzedaż hurtowa nie zostało wyjaśnione. Możemy mieć tu więc do czynienia albo z zawyżeniem kosztów dostawy dla odbiorców z terenu gminy, szczególnie dla tych największych, albo z działaniem na szkodę spółki przy zaniżonej kalkulacji cen hurtowych.

Podobna sytuacja dotyczy ceny odbioru ścieków, która zależy od kosztów ich oczyszczania i zależna być powinna przede wszystkim od ładunku zanieczyszczeń w nich zawartych. Jeżeli Spółka Wodnik dokonała kalkulacji cen hurtowych odbioru ścieków, to dlaczego nie może tego zrobić dla różnych typów odbiorców? Za zawyżeniem cen dla odbiorców przemysłowych przemawia przede wszystkim poziom cen hurtowych i stawki zaproponowane w tabeli 3 Taryfy.

W zestawieniu kosztów nie wyjaśniono sposobu pokrycia kosztów działalności wydawniczej, reklamowej, organizacji imprez i kosztu udzielania kredytów, czyli domyślnie koszty te są kompensowane wpływami ze sprzedaży wody i odbioru ścieków co pozostaje w sprzeczności z Art.2 ust.2 Ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków.

Reasumując taryfa sporządzona została nierzetelnie i nie wyjaśniono szczegółowo sposobu kalkulacji kosztów, co nie zabezpiecza ochrony odbiorców przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek nie eliminuje subsydiowania skrośnego, z naruszeniem Ustawy z dnia 16 stycznia 2015r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę (art.20 i 23) oraz Rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (par.3 i załącznik do rozporządzenia).

Rada Miejska Jeleniej Góry powinna podjąć kroki zmierzające przede wszystkim do ochrony interesów odbiorców w związku z nierównością podmiotów na rynku monopolistycznym, który dotyczy dostawy wody i odbioru ścieków. Na tym rynku rolę regulatora rynku pełni Prezydent Miasta, to on powinien dokonać merytorycznej oceny racjonalności ponoszonych kosztów przez wnioskodawcę, czyli Spółkę Wodnik. Dlatego w związku z istotnymi wcześniej omówionymi uwagami i wątpliwościami formalnymi i merytorycznymi, wskazane jest podjęcie uchwały o odmowie zatwierdzenia taryf. Szczególnie w nawiązaniu do jednogłośniego wniosku Komisji Budżetu i Finansów, zgodnie z Art.24 ust.5 Ustawy z dnia 16 stycznia 2015r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę.